

चातुर्वर्ण्यस्य लोकस्य स्वार्थेऽप्यत्र ॥ चातुर्वर्ण्यस्य लोकस्य ॥ ३३ ॥ बलमुख्यैर्बलाध्यक्षैः युक्तैः काषायांबरधारिभिः ॥ यथाराजा तथा प्रजेति न्यायात् ॥ तदेवाह ॥ न हिते इति ॥ ३४ ॥ परिभोक्तुं परित्यज्य भोक्तुं द्वितीय इव शब्दो वाक्यालंकारे ॥ इहेति वैकत्रपाठः ॥ देहबंधं मनुष्यदेहसंबन्धवन्तं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शोकं त्यज सुदारुणमि

चातुर्वर्ण्यस्य लोकस्य त्रातारं सर्वतोभयात् ॥ उपस्थितममात्यैश्च शुचिभिश्च पुरोहितैः ॥ ३३ ॥ बलमुख्यैश्च युक्तैश्च काषायांबरधारिभिः ॥ न हिते राजपुत्रं तंचोरकृष्णाजिनांबरं ॥ ३४ ॥ परिभोक्तुं व्यवस्यंति पौरा वै धर्मवत्सलाः ॥ तंधर्ममिह धर्मज्ञं देहबंधमिवापरम् ॥ ३५ ॥ उवाच प्रांजलिर्वाक्यं हनुमान्मारुतात्मजः ॥ वसंतं दंडकारण्ये यत्वं चोरजटाधरं ॥ ३६ ॥ अनुशोचसि काकुत्स्थं सत्वां कौशलमब्रवीत् ॥ प्रियमाख्यामि ते देव शोकं त्यज सुदारुणम् ॥ ३७ ॥ अस्मिन्मुहूर्ते भ्रात्रा त्वं रामेण सह संगतः ॥ निहत्य रावणं रामः प्रतिलभ्य च मैथिलीं ॥ ३८ ॥ उपयातिसमृद्धार्थः सह मित्रैर्महाबलैः ॥ लक्ष्मणश्च महातेजा वै देही च यशस्विनी ॥ सीता समग्रा रामेण महेन्द्रेण शची यथा ॥ ३९ ॥ एवमुक्तो हनुमता भरतः कैकयी सुतः ॥ पपात सहसा हृष्टो हर्षान्मोहमुपागमत् ॥ ४० ॥ ततो मुहूर्तादुत्थाय प्रत्याश्वस्य च राघवः ॥ हनूमंतमुवाचे दंभरतः प्रियवादिनं ॥ ४१ ॥ अशोकजैः प्रीतिमयैः कपिमां लिङ्ग्य संभ्रमात् ॥ सिषेच भरतः श्रीमान् विपुलैरश्रु बिंदुभिः ॥ ४२ ॥ देवो वामानुषो वा त्वमनुक्रोशादिहागतः ॥ प्रियाख्यानस्य ते सौम्यददामि ब्रुवतः प्रियं ॥ ४३ ॥ गवांशतसहस्रं च ग्रा माणां च शतं परं ॥ सकुंडलाः शुभाचाराभार्याः कन्यास्तु षोडश ॥ ४४ ॥ हेमवर्णाः सुनासोरुः शशिसौम्या ननास्त्रियः ॥ सर्वाभरणसंपन्नाः संपन्नाः कुलजातिभिः ॥ ४५ ॥

त्यनेनास्य पादोक्तो ग्निप्रवेशोऽयमः सूचित इति बोध्यं ॥ ३७ ॥ अस्मिन्मुहूर्ते अचिरादित्यर्थः संगतो भविष्यतीति शेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ उत्कटहर्षोऽपि चित्तवैवश्र्यहेतुरितिकृत्वा पपातेत्यादि ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अशोकजैर्हर्षजैरित्यश्रुभिरित्यनेनान्वितं ॥ ४२ ॥ अनुक्रोशात्कृपया प्रियाख्यानस्य कर्तरिल्युद् ॥ प्रियाख्यानकर्तुः किंप्रियं ददामि ॥ एतत्प्रियाख्यानसमं न किंचित्प्रश्यामीति भावः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥